

Vroom & Dreesmann

24 december 2015

Net voor de kerst melden de drie retailreuzen V&D, DA-drogisterijen en Macintosh dat ze het niet meer redden. Op nu.nl fulmineert een retaildeskundige daarop zijn visie; "*visieloze bedrijven die niet weten hoe ze het anders moeten doen en hoe ze zich moeten onderscheiden*" en "*het zijn wél de consequenties van het eigen falen*". In het tijdperk zonder internet was V&D de plek waar je kon zien wat er allemaal te koop was en dat onder één winkeldak.

Tijden kunnen veranderen.

Bij een winkelbedrijf gaat het uiteindelijk om het aantal verkooptransacties dat je doet en de waarde die je per transactie toevoegt. Als je als management die cijfers kritisch genoeg zou analyseren, ook als het nog niet fout dreigt te gaan, herken je tijdig de trend dat het op termijn met de bestaande formule ophoudt. Ingrijpen is dan nog mogelijk.

Dan hebben we het in het openbaar bestuur toch maar gemakkelijk; onze bestaanszekerheid is veilig in de wet verankerd, evenals ons (belasting)inkomen. Maar hoe zitten we er eigenlijk echt bij...? Hebben wij onze producten wel helder gedefinieerd en onderzoeken we ook of er echt vraag naar is? Hebben wij wel inzicht in kostprijs en dekkingsgraad van de vergoedingen? Wij zullen u helpen: u beschikt waarschijnlijk over een vrij abstract ingerichte planning en control-cyclus, met uitsluitend inputsturing en een incrementele begroting.

Daarmee weet u echt niet waar u staat en hoe goed of slecht u het doet. U (h)erkent dus ook niet dat er eventueel moet worden ingegrepen om naderend onheil af te wenden.

Wij horen u denken de overheid kent toch een in de wet geborgde positie? Dat klopt, maar dat neemt niet weg dat het ook onze taak is om te sturen en aangehaakt te blijven. Als we dat niet doen, dan loopt het ook bij ons fout af. Alleen spreken wij publiekelijk nooit over een naderend faillissement. Wij doen dat anders. De periodiek doorgevoerde stelselwijzigingen, de opgedragen herindelingen, de verplichte deelname in gemeenschappelijke regelingen en de uitgevoerde bewegingen van centralisaties en decentralisaties van specifieke taakgebieden zijn toch echt de bij ons gebruikelijke interventies. De uitvoering is dan zodanig uit de band geschoten, dat het niet is te verwachten dat deze nog vanuit de zelfde opzet afdoende is bij te sturen.

Hoewel niemand zich echt senang voelt met de bovengenoemde opgelegde structuurwijzigingen, ingrepen die bijna altijd gepaard gaan met een of andere taakstelling, weet ook iedereen dat er nauwelijks aan te ontkomen is. Hoewel...? Moeten we toch niet iets strakker kijken wat we doen, hoe we het doen en wat we kunnen voorkomen? Dat er afdoende ruimte is voor verbetering blijkt wel uit de rapporten van de betrokken rekenkamers die ons gevraagd en ongevraagd informeren. Misschien toch een gesprek aangaan met de concerncontroller? Een tip: bevraag hem of haar aan het einde van de nieuwjaarsborrel; kinderen en dronken mensen spreken altijd de waarheid.

Remco Bosma, lid Provincie Staten van Flevoland.

Arie Molenkamp, bestuurslid Kenniskring Auditing Decentrale Overheden